

LYHYT HISTORIA / A SHORT HISTORY

Turppi-ryhmä / Turppi Group

Marikki Hakola
Lea Kantonen
Pekka Kantonen
Martti Kukkonen
Jarmo Vellonen

Yhteystiedot / Contact Information:
Marikki Hakola, Jokikatu 10, 06100 Porvoo, Finland
marikki@magnusborg.fi, +358 (0)40 54 64 165
Facebook -> Turppi Group

Turppi-ryhmä - lyhyt historia 1982-1983

(see further for the English version)

Luonto ja rituaali

Turppi-ryhmä perustettiin kesällä 1982 Lehtimäellä, Suomessa järjestetyssä pohjoismaisessa Experimental Environment kuvanveistosymposiumissa. Ryhmä Suomen Taideakatemia koulun opiskelijoita, Marikki Hakola, Lea Kantonen, Jarmo Vellonen ja teatteritieteitä opiskellut Pekka Kantonen kutsuttiin osallistumaan symposiumiin. Nuoret taiteilijat muodostivat symposiumissa ympäristöteoksia, tilateoksia, performansseja, valokuvateoksia ja videoteoksia toteuttaneen Turppi-ryhmän.

Turppi-ryhmä toteutti Lehtimäellä hylättyjen hiekkakuoppien muodostamalle laajalle maa-alueelle useita ympäristöteoksia. Teoksien sisältöön vaikutti alueella jo päättyneen teollisen toiminnan aiheuttama tuho maisemassa, hiekkakuoppien muodostamat jättiläismäiset "arvet" maaperässä ja luontoympäristöön ihmisen toimesta aiheutettu raju muutos. Hiekkakuoppien reunoilta luonto oli kuitenkin jo valtaamassa kasvulle alaa takaisin: Moreeniharjun männikkö levittäytyi jo taimikkona hiekkakuoppien reuna-alueille. Taiteilijoiden työskentely aiheutti ympäristöön konvergenssin, jossa hyljätystä, metsiköityvästä teollisesta alueesta kehittyi ympäristöteosten puisto, jossa teokset ja ympäröivä luonto elivät rinnakkain.

Hiekkakuoppien reunamailla kasvava kaunis, rauhallinen honkametsikkö valikoitui Turppi-ryhmän keskeisen teoksen "Lepopaikka" toteutuspaikaksi. "Lepopaikka" teoksessa yhdistyi Turppi-ryhmän kiinnostus performatiivisuuteen, ympäristöön ja luontoaiheiseen mytologiaan. Teos sisälsi korkeiden honkien oksistoista pitkällä hampuköysillä roikkuvia, jääkauden aikana pyöreiksi hioutuneita kiviä. Kivet heiluivat tuulen heiluttaessa honkia muodostaen honkien liikkeelle vastaliikkeen. Metsikön maaperään kaivettiin isoja tynnyreitä, jotka täytettiin vedellä. Tynnyrit muodostivat pieniä lähteiden kaltaisia vesipeilejä, jotka heijastivat kivien ja honkien liikettä.

Turppi-ryhmän jäsenistä Lea ja Pekka Kantonen ja Marikki Hakola olivat jo pitempään harjoittaneet aikidoa ja kontakti-improvisaatioon pohjautuvaa koreografista liikekieltä. Edellämainitut muodostavatkin Turppi-ryhmän performatiivisuuden perustan. "Lepopaikka" teoksessa liikekieli muovautui performatioksi, jossa kehon kieli kommentoi ja samaistuu luonnon omaan liikekieleen ja reagoi luonnossa tapahtuviin ajallisiin ilmiöihin. Kehojen vuorovaikutus oli erityisesti Lea ja Pekka Kantosen kontakti-improvisaation lähtökohta. Liikekieleen liittyi myös mm. Hakolan kovassa tuulessa korkeiden honkien latvustoissa oleilu, kehon ja heiluvien honkien liikkeeseen ja rytmiin samaistuminen. Jarmo Vellonen oli erityisesti kiinnostunut kivimateriaalista ja vesielementistä. Vellonen toteuttikin "Lepopaikka" teokseen liittyneet kivi-installoinnit.

Ajan kulumisen ja aikaan sidotun dramaturgian ottaminen teosten keskeiseksi elementiksi oli Turppi-ryhmän teosten keskeinen ominaisuus. Ryhmä yhdisti tilallisia, veistoksellisia, performatiivisia, aikaan ja keston sidottuja ominaisuuksia teoksissaan. Kiinnostus performatiivisuutta kohtaan ei kuitenkaan tarkoittanut esittävyttä siinä mielessä, että ryhmä olisi valmistanut esityksen yleisölle. Turppi-ryhmä päinvastoin kartteli yleisöä, muita metsässä kulkijoita,

pysytteli omissa oloissaan ja mm. asui teltoissa suon laidalla. Turppi-ryhmä toi yleisön kokemuksen osaksi teoksia valokuvien ja videon välityksellä.

Valokuva oli keskeinen teosten dokumentoinnin muoto. Turppi-ryhmä toteutti Lehtimäellä tehdyistä performansseista ja maataideteoksista useita valokuvasarjoja. Mutta kun ryhmä sai Lehtimäellä ensimmäistä kertaa käyttöönsä videolaitteiston, se mahdollisti uuden ulottuvuuden, eli aika-aspektin huomioinnin ja mukaan tuonnin keskeisenä tekijänä teosten dokumentoinnissa. Videossa oli mahdollista tuoda valokuvaa paremmin esiin performatiivisuuden ominaisuuksia.

Lehtimäen symposiumissa kuvattu Turppi-ryhmän ensimmäinen video "Earth Contacts" (1982, 23 min.) oli Suomen ensimmäinen performanssivideo. Teos toteutettiin yhdistäen useita erilaisia symposiumin aikana kehitettyjä visuaalisia ja performatiivisia elementtejä. Tähän videoon tallennettiin "Lepopaikan" veistoksellisia ja tilallisia yksityiskohtia ja "Lepopaikkaan" liittyviä performatiivisia osuuksia.

"Earth Contacts" editoitiin Taideteollisen korkeakoulun ETL:n editointiyksikössä Kyösti Mankamon toimiessa ryhmän teknisenä apuna. Teos sai lopullisen esteettisen muotonsa editointiprosessissa, jossa eri visuaaliset ainekset saatettiin montaasin avulla dramaturgiseksi kokonaisuudeksi.

"Earth Contacts" videoteoksessa, siihen sisältyvässä "Lepopaikka" ympäristöteoksessa ja hiekkakuoppa-alueella toteutetuissa muissakin valokuvien dokumentoiduissa teoksissa tulee esiin Turppi-ryhmän taiteellisen toiminnan filosofiset taustaoletukset. Turppi-ryhmän jäsenet olivat Lehtimäen symposiumin aikaan erityisen kiinnostuneita luontoympäristöstä, ihmisen suhteesta luontoon, kehollisuudesta ja fyysisestä kokemusmaailmasta sekä näiden yhdistämisestä luonnon elementteihin liittyvään myyttimaailmaan ja rituaalistiseen performatiivisuuteen.

Deadline - raja

Turppi-ryhmä jatkoi toimintaa Lehtimäen symposiumiin jälkeen. Ryhmän jäsenistä Marikki Hakolalla ja Lea Kantosella oli työhuoneet Helsingissä, Katajanokalla, Venäjän Tsaarin aikaisessa ränsistyneessä Merikasarmi – rakennuksessa. Kasarmin tilat toimivat Suomen Taideakatemian maalauksen opiskelijoiden työtiloina. Syksyllä 1983 Taideakatemian koulun opetustoiminta päättyi Merikasarmin tiloissa, jolloin opiskelijat saivat entistä laajemmin tilat työhuonekäyttöön.

Merikasarmista tuli seuraavan Turppi-ryhmän videon keskeinen kuvauspaikka. Videoteos "Deadline" (1983, 17 min.) kuvattiin Merikasarmin vanhan teloituspihan eksteriöörissä ja Turppi-ryhmän Merikasarmin sisätiloihin rakentamassa "Kasvihuoneessa". Videoa varten kuvattiin materiaalia myös Helsingin keskustaan tuolloin rakenteilla olevan suuren Forum kauppakeskuksen rakennustyömaalla. Turppi-ryhmään liittyi kuvausten myötä Martti Kukkonen, joka myös esiintyy "Deadline" videon teloituspiha-kohtauksessa. Myös muusikko, sellisti Tuomas Airola kutsuttiin mukaan tiimiin improvisoimaan musiikki "Deadline" videon soundtrackille.

"Deadline" teoksen idea syntyi tuhottaviksi tuomittujen vanhojen rakennusten katoamiseen liittyvistä tuntemuksista. Helsingin keskustassa riehui useita

purkutyömaita. Vanhoja tunnelmallisia rakennuksia raivattiin uusien kaupan liikerakennusten tieltä. Myös Merikasarmia uhkasi osittainen purku ja vanhan rakennelman korjaaminen Suomen ulkoministeriön tuleviksi toimitiloiksi. Tämä tarkoitti Turppi-ryhmän jäsenille lähestyviä lähtöpasseja tärkeiksi taiteellisen toiminnan tiloiksi muodostuneilta työhuoneilta.

Suhde kasarmitiloihin olikin kahtiajakoinen. Toisaalta purkaminen ja tietoisuus lähestyvistä luopumisesta aiheutti surua. Toisaalta purkutuomion takia tiloja oli mahdollista työstää vapaasti ja ottaa tilat osaksi taiteellista prosessia tavalla, joka olisi ollut vaikeaa normaalissa käytössä olevissa rakennuksissa.

"Deadline" teoksessa yhdistyvät Merikasarmin kaksi henkistä ja tilallista ääripistettä: tsaarin aikana käytössä ollut teloituspiha ja ruohoa ja sammalta lattiasta kattoon kasvava installaatio "Kasvihuone". Ja näiden tilojen väliin asettava musta ulko- ja sisäseinään maalattu viiva - deadline. "Deadline" teoksen toteutukseen vaikutti Tarkovskin "Stalker" elokuvan henki. Merikasarmi oli samanlainen zone kuin Stalkerin zone, paikka kahden eri historiallisen vaiheen välissä, alue jossa mennyt maailma on vielä koettavissa, mutta uusi aika ei ole vielä koittanut. Taiteilijoiden työskentely näiden kahden maailman välissä muodosti erityisen henkisen tilan, ei-kenenkään-maan, johon "Deadline" videoteoksen sisällölliset ainekset perustuvat.

Turppi-ryhmä rakensi Merikasarmille "Kasvihuone" installaation, joka sanan mukaisesti kasvoi katosta lattiaan. Tilaan tuotiin maa-aineksia, kiveä, soraa, multaa. Tilaan kylvettiin vehnää ja ruohokasveja, istutettiin sammalia. Seinille liimattiin hiekkaa ja multaa ruohon kasvualustaksi. Seinille ripustettiin myös kankaita, joissa idätettiin ruohoa. "Kasvihuone" dokumentoitiin "Deadline" videoteokseen.

"Kasvihuone" muodosti urbaanin kulttuurin keskelle rauhallisen saarekkeen. Vanhan purkamisesta ja uuden rakentamisesta puolestaan muodostui "Deadline" teokseen 80-luvun kiihkeää, kaupallistuvaa maailmaa kuvaava symboli. Videoteoksen sisältö jännittyy näiden kahden vastakkaisen tilan ja olomuodon väliin.

Kasvavan luonnon tuominen ränsistyneen rakennuksen sisälle kasvihuoneen muodossa on myös yhtymäkohta Lehtimäellä toteutettuun "Lepopaikka" ympäristöteokseen. Kummassakin teoksessa on keskeisenä sisältönä ihmisen runteleman ympäristön ja sille vastakohtan muodostaman luontoon tai orgaaniseen kasvuun liittyvän paikan välinen jännite.

"Deadline" videoteoksessa nykyaikaisten kaupallisten kaupunkitilojen kehitys rinnastuu kolonialistiseen väkivaltaan ja alistamiseen. Raivoisa purkaminen, joka edelsi Helsingin keskustassa kauppakompleksien rakentamista ja vanhojen 1700-luvun lopun kasarmien osittainen purkaminen hävittivät ränsistyneisyyttä ja rehottavia joutomaita. Mutta ne hävittivät samalla myös muistoja, mennyttä elämäntapaa ja elinympäristössä näkyviä historian jälkiä, erilaisista elämänmuodoista kertovia piirteitä. "Deadline" videoteos asettaa luonnon uusintavat voimat vastakohtaksi urbaanin ympäristön symboloimalle loputtoman kasvun ideologialle. Teoksen musta viiva - deadline - ei lopultakaan piirry elämän ja kuoleman väliin, vaan kahden vastakkaisen maailmankuvan väliin.

Kehon ja luonnon mittasuhteet

Turppi-ryhmä oli kiinnostunut rituaaleista ja rituaalisista tiloista. Se yhdisti maataiteeseen kehollista läsnäoloa. Ryhmä rakensi kokeellisia tiloja, joiden muodot ja mittasuhteet rinnastuivat ihmisen kehoon ja inhimillisiin liikeratoihin. Teosten kantava elementti on luontoympäristön keskeisyys henkisen hyvinvoinnin lähteenä ja ihmisenä olemisen keskeisimpänä prinsiippinä. Turppi-ryhmän teokset liittyvät osaltaan myyttien ja rituaalien pitkään historialliseen ketjua.

Turppi-ryhmä syntyi ja kukoisti hetken suomalaisen taiteen hedelmällisessä murrosvaiheessa 1980-luvun alkuvuosina. Uudet taidemuodot, performanssi, video ja installaatio, tekivät tuona aikana tuloaan Suomeen - vuosikymmenen myöhässä verrattuna Keski-Euroopan suurten taidekeskusten, Berliinin ja Pariisin taide-elämään. Monet suomalaiset kriitikot ja etabloituneet taiteilijat pitivät näitä taiteen uusia ilmiöitä vain ohimenevänä vaiheena. Turppi-ryhmän toiminta ja teokset olivat myös tuolloin suomalaisessa taidekentässä erittäin marginaalisessa asemassa.

Turppi-ryhmä hajosi, kun sen jäsenten kiinnostuksen kohteet suuntautuivat opintojen päättymisen myötä eri suuntiin. Lea ja Pekka Kantonen suuntautuivat tulevana Meksikon oleskeluvuosinaan yhteisöllisiin taiteisiin ja performanceen. Jarmo Vellonen keskittyi kuvanveistoon ja Martti Kukkonen maalaustaiteeseen. Marikki Hakola siirtyi kokonaan videotaiteen tekemiseen ja yhdisti audiovisuaalisuutta ja performatiivisuutta myöhemmissä teoksissaan. Kaikkien taiteilijoiden nykyisestä taiteellisesta työskentelystä on kuitenkin edelleen löydettävissä monia Turppi-ryhmän aikana syntyneitä ja kehittyneitä sisällöllisiä, filosofisia ja esteettisiä ominaisuuksia.

26.5.2010 Marikki Hakola ja Lea Kantonen

Turppi Group – a short history 1982-1983

Nature and ritual

Turppi Group was founded at the Nordic Experimental Environment sculpture symposium held at Lehtimäki, Finland during the summer of 1982. A group of students from the Finnish Academy of Fine Arts were invited to participate at the symposium - Marikki Hakola, Lea Kantonen, Jarmo Vellonen and Pekka Kantonen who had studied theatrical arts in the University of Helsinki. These young artists formed the Turppi Group that realized art works on fields of environmental art, land art, installations, performances, photography and video art.

Turppi Group realized in Lehtimäki symposium several works on the large area formed by abandoned sand holes at Lehtimäki. The content of the works was influenced by the destruction of scenery caused in this area by industrial activity that had already ended, the huge "scars" formed by sand holes on the ground and the drastic change caused by human activity in the natural environment. And yet, on the brinks of sand holes the nature was already re-conquering area for growth: the pine groves of the moraine ridge were already spreading as saplings on the edges of sand holes. The artistic working caused an environmental convergence in which abandoned, forested industrial area developed into a park of environmental art works where these oeuvres and the nature of the environment lived side by side.

A beautiful, peaceful pine grove growing on the borders of sand holes was chosen as the realization scene of "Resting Place", the central work of Turppi Group. The work "Resting Place" combined the interests of Turppi Group towards performativity, environment and natural-subject mythology. The work included stones that had been grinded into a round shape during the Ice Age that and were hanging with long hemp ropes from the branches of tall pines. The stones swung as the wind shook the pines, forming a counter-movement to the movement of pines. Big barrels were dug into the ground within the groves, and then filled with water. These barrels formed water-mirrors resembling small fountains, and reflected the movement of stones and pines.

Turppi Group members Lea and Pekka Kantonen and Marikki Hakola had already for a longer period of time practised aikido and choreographic movement language based on contact-improvisation. These formed the basis of Turppi Group's performativity. In the work "Resting Place", the movement language molded into a performance where the body language comments upon and identifies with nature's own movement language and reacts to temporal phenomena occurring in nature. The interaction of bodies was especially the starting point of contact-improvisation by Lea and Pekka Kantonen. The movement language was also connected i.a. with Hakola's stay at the canopies of tall pines in hard wind, the body identifying with movement and rhythm of swinging pines. Jarmo Vellonen was especially interested in stone material and the water element. Vellonen realized the stone installations involved with "Resting Place" work.

Taking the passing of time and dramaturgy tied with time as the central element of works was the essential trait of Turppi Group works. The group combined spacial, sculptural, performative qualities tied with time and durability in its works. This interest towards performativity nevertheless did not mean

presentability in the sense that the group would have prepared the presentation to an audience. On the contrary, Turppi Group avoided audience, other people passing by in the forest, kept to itself and i.a. lived in tents by the outskirts of a swamp during the symposium. Turppi Group brought the audience experience as part of the works with the mediation of photographs and a video.

The photograph was the central form of documentation of works. Turppi Group realized several photo series about the land art works of art made at Lehtimäki. But the group also got to use video equipment for the first time at Lehtimäki. It was now possible to realize a new dimension, namely the notification of time-perspective and bringing it along as a central factor in the documentation of works. In the video, it was also possible to bring forth the qualities of body language better than in the photograph.

"Earth Contacts" (1982, 23 min.), the first video by Turppi Group, shot at Lehtimäki symposium, was the first piece of video art done in Finland. The work was realized by combining several different visual and body language elements developed during the symposium. Sculptural and spacial details of "Resting Place" and body sequences involved with "Resting Place" were recorded on this video.

"Earth Contacts" was edited at the editing unit of University of Art and Design (ETL), with Kyösti Mankamo acting as the technical support for the group. The work received its final aesthetic form in the editing process, where different visual ingredients were turned into a dramaturgical whole with montage.

The philosophical presuppositions of Turppi Group's artistic action are brought forward in the work "Earth Contacts", the environmental work "Resting Place" that is included within it, as well as in other works realized in the sand hole area that were documented with photographs. During the time of Lehtimäki symposium, the members of Turppi Group were especially interested in natural environment, the relationship of man to nature, bodiness and physical world of experience and combining these things with the world of myths associated with natural elements and ritualistic performativity.

Deadline - the border line

Turppi Group continued its action after the Lehtimäki symposium. Group members Marikki Hakola and Lea Kantonen had workrooms in Helsinki, at Katajanokka, in a worn-out Sea Barracks building from the days of Czarist Russia. The Barracks acted as working spaces for the Finnish Academy of Fine Arts painting students. At the autumn of 1983, the Academy of Fine Arts teaching ended at the spaces of Sea Barracks, whereupon students received larger spaces for their workroom-use.

The Sea Barracks became the shooting scene of the next video by Turppi Group. The video work "Deadline" (1983, 17 min.) was shot at the exterior of the old execution yard of Sea Barracks and in the "Greenhouse" that had been built in Sea Barracks interiors by Turppi Group. Material for the video was shot also at the building site of great department store Forum that was being built in downtown Helsinki at that time. During the shootings, Turppi Group was joined by Martti Kukkonen, who also performs in the execution-yard scene of "Deadline" video. Also musician, cellist Tuomas Airola was asked to join the team and improvise music for the "Deadline" soundtrack.

The idea for work "Deadline" was born from the feelings associated with the disappearance of old buildings that had been doomed to demolition. There were several wrecking crews rampaging at the downtown Helsinki. Old poetic buildings were being cleared away to make space for new shopping buildings. Sea Barracks was also under the threat of partial demolition and repairing the old structure into the future working spaces of the Finnish Foreign Ministry. This meant for the members of Turppi Group an approaching eviction from the workrooms that had turned into spaces of important artistic action.

The relationship to Barracks spaces was indeed dualistic. On the other hand, the demolition and awareness of approaching deprivation caused sorrow. On the other hand, because of the demolition sentence, it was possible to exploit the spaces freely and take the spaces as part of the artistic process in a way that would have not been possible in buildings under a normal use.

In the work "Deadline", two mental and spacial extremes of Sea Barracks are united: the execution yard used in Czarist times and the installation "Greenhouse" that was growing grass and moss from floor to roof. And between these spaces there is a black line painted on outer and inner walls – a deadline. The realization of work "Deadline" was influenced by the spirit of Russian director Andrei Tarkovsky's film "Stalker." Sea Barracks was a same kind of abandoned zone as Stalker's zone, a place between two different historical phases, an area where the world of the past can still be experienced but where the new time has not yet begun. The artistic working between these two worlds formed a special mental space, a no-man's-land on which the internal ingredients of the video work "Deadline" are based upon.

Turppi Group built an installation "Greenhouse" at Sea Barracks, which was literally growing from roof to floor. Earth ingredients, stones, rubble, mould were brought to this space. The space was sowed with wheat and grass plants, moss was planted. Sand and mould were glued on walls for the grass to grow upon. Cloths were also hanged upon the walls, on which grass was planted. The "Greenhouse" was documented on the video work "Deadline."

The "Greenhouse" formed a peaceful islet in the midst of an urban culture. The demolition of the old and building of the new for their part formed in the "Deadline" work a symbol depicting the hectic, commercializing world of the 1980s. The content of the video work strains between those two opposing spaces and states of being.

Bringing the growing nature inside a worn-out building in the form of a greenhouse was also a connection to the environmental work "Resting Place" that had been realized at Lehtimäki. The central content of both works is the tension between man-mutilated environment and its opposite, a place associated with nature or organic growth.

In the video work "Deadline", the development of modern commercial city spaces is compared with colonial violence and oppression. The rabid demolition which preceded the building of Helsinki downtown's commercial complexes and the partial demolition of late 18th century barracks devastated decrepitness and worn-out wastelands. But at the same time, they destroyed also memories, past way of life and signs of history seen in living environment, qualities that tell us about other forms of life. The video work "Deadline" presents the renewing

powers of nature as the antithesis of the ideology of endless growth symbolized by urban environment. The black line of the work - deadline - is not at the end drawn between life and death, but between two opposite worldviews.

The scales of body and nature

Turppi Group was interested in rituals and ritual spaces. It combined land art with bodily presence. The group built experimental spaces, whose forms and scales were contrasted with human body and human movements. The overall element of the works was the centrality of natural environment as the wellspring of mental welfare and as the innermost principle of being a human. The works of Turppi Group are for their part associated with the long historical chain of myths and rituals.

Turppi Group was born and flourished for a while during the fertile breaching point of Finnish art in the early years of the 1980s. New forms of art, performance, video and installation were making their entrance to Finland at that time - a decade late compared to art-life of great Central European art centers like Berlin and Paris. Many Finnish critics and established artists considered these new forms of art as a mere passing phase. The action and works of Turppi Group were also back then in a very marginal position in the Finnish field of art.

Turppi Group fell apart as the objects of interest of its members grew in different directions due to the lengthening of studies. Lea and Pekka Kantonen oriented into site-specific and community arts during their coming years of presence in Mexico. Jarmo Vellonen concentrated on sculpting and Martti Kukkonen on painting. Marikki Hakola moved entirely on making video art and combined audiovisuality and body language in her later works as video artist. In the works of all these artists, many conceptual, philosophical and aesthetical qualities born and developed during the times of Turppi Group can still be found.

26.5.2010 Marikki Hakola and Lea Kantonen

Turppi Group – short biographies

MARIKKI HAKOLA

Marikki Hakola is an internationally acclaimed media artist, film director and producer. Her works, beginning in 1981, include dance and music films, video art, installations, multimedia, short films and documentaries. Hakola's important works include, for example, Triad NetDance, a telepresence performance between Tokyo - New York - Helsinki (1998), Continuum, a dance video (1999), Figure, an interactive thermal camera installation (2000), L'Enfant et les sortilÈges, an opera film with the virtual set design (2004), Butterfly Lovers, a dance film with the Chinese choreographer Dou Dou (2005) and a jazz music documentary OTTO plus numerous web art and multimedia productions. Hakola's works have been exhibited internationally in several art museums, galleries and culture centers, such as Kiasma and Ateneum in Helsinki, Gulbenkian in Lisboa, Centre Pompidou in Paris, the Kitchen in New York and Somido Center in Tokyo. Hakola's latest works are an interactive installation Moloch (2010) and a music animation Luonnotar (2010) based on the Sibelius composition. both part of the series of six art works and a research project at the Aalto University, the School of Art and Design, Helsinki, aiming at the doctoral thesis.

LEA AND PEKKA KANTONEN

Lea and Pekka Kantonen are visual artists living and working in a rural community 60 km north from Helsinki. They started in late 1980's to try out site-specific methods to make art and to be an artist in personal, local and global contexts. Since the early 1990's, their artistic practice has involved co-operation with other artists, schools, museums and different communities both locally and internationally. They are simultaneously working with various projects dealing with similar issues, combining art with fieldwork, teaching, research and political action. In these co-operative projects both mediums and goals are discussed. Exhibitions, screenings and other presentations provide feedback on the ongoing processes - a means of continuous methodological revision and conversation. Lea Kantonen defended her doctoral thesis in 2005 at the University of Art and Design Helsinki. Pekka Kantonen is preparing his doctoral thesis "Generational Filming" for the Finnish Academy of Fine Arts.

JARMO VELLONEN

Jarmo Vellonen is a sculptor, born 1958. He graduated from the Academy of Fine Arts in Finland, a Department of Sculpture, in 1983. Vellonen uses varying materials and techniques in his work. In his latest works he uses mostly so-called circulated materials. Installations, space art and land art has been part of his art work from the beginning. Jarmo Vellonen has participated numerous exhibitions in Finland and internationally since 1979. He has had several solo exhibitions. He has taken part in exhibitions for example together with the Magma Group in Spain, Teneriffa 2006 and in Sweden, Orsa 2004 and group exhibition in Estonia, Tartu 2008 and several other international cities, such as Prague, Kaunas, St. Petersburg, Odense, Florence, Cracow and Vienna. His latest public commissioned sculpture was for the Albert Edelfeldt High School 2009. Vellonen's art works are in many collections, such as in the Finland State Art Collection, Helsinki City Art Collection and collections of Sandviken City in Sweden and Nanto City in Italy. Jarmo Vellonen lives and works in Porvoo, Finland.

MARTTI KUKKONEN

Martti Kukkonen is a visual artist, born in Kontiolahti in 1958. He completed the Academy of Fine Arts of Finland in 1983. After that he has worked as a freelance artist and as an art teacher. Martti Kukkonen has been doing environmental art since 2000. He uses many kinds of materials in his work from natural materials to recycled ones, depending on the nature of the work. The working process always starts from the idea of the art work, which he tries to realize with the most suitable material. Martti Kukkonen has often used light as a material, too and he has also done public light works. Kukkonen's production is characterized by collective activities and the study of Finnish roots, which has been extended outside his artistic work, too. As a teacher of Art School MAA in the 1990s Martti Kukkonen was developing the period-formed education culture, in which the environmental art education played a significant role. He was developing the concept of community art and its cultural activities when he worked as a community artist at the Cultural Office of the City of Helsinki in the 2000s. Furthermore he has worked as a producer of several environmental art happenings.